

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף פא עמוד א

א [לא אמרו טומאת התהום אלא למת בלבד", איזו טומאה מיעטו בזה ?

ב [שומרת יום כנגד יום שטבלה, ושחטו עבורה את הפסח ואחר כך ראתה דם, האם חייבת בפסח שני ומדוע ?

ג [ר' יוסי שכל ראייה מטמאת את האשה רק מכאן ולהבא, כיצד אפשר לצרף שלש ראיות לעשותה זבה גדולה ?

ד [לסובר שטומאת התהום הותרה גם לכהן העובד, האם הותרה בכל קרבנות הציבור ומדוע ?

א 1. טומאת התהום של שרץ בבעלים, ולסובר שאין זורקים דם פסח על טמא שרץ. [אך לסובר שזורקים על טמא שרץ, אם טומאה ידועה הותרה, כל שכן טומאת התהום].
2. טומאת התהום של שרץ בכהן העובד [אבל בטומאת התהום של מת, הציץ מרצה על הכהן].
3. טומאת זיבה. זב שהביא פסח ביום השביעי לראיתו ושוב ראה זיבה, אין הציץ מרצה.

ב [ר' יוסי: פטורה מלעשות פסח שני [אך אסורה לאכול מקרבן הפסח, שהרי היא טמאה]. לפי ששומרת יום שספרה קצת היום וטבלה, טהורה מטומאת אתמול. ואם תראה שוב, הרי היא טמאה רק משעת הראייה ואילך.
- אך מדרבנן מטמאה משכב ומושב [שהן אב הטומאה] למפרע מזמן הטבילה.

חכמים: חייבת בפסח שני, לפי שבראייה השניה נטמאה למפרע עד לראיה הקודמת.
- וכן נחלקו בזב בעל שתי ראיות ששחטו עליו פסח ביומו השביעי, ושוב ראה.

ג 1. שופעת דם במשך שלשה ימים רצופים ללא הפסק, ולא היה לה אפילו מקצת יום נקי.
2. ראתה בבין השמשות של יום זה וכן למחרת, שאז כל תחילת הימים היו בטומאה.

ד [רבה: הותרה [וזורק את הדם אף לאחר שנודעה הטומאה, ואפילו אם טומאה דחוייה בציבור]. שאם בעושה פסח שלא הותרה לכהן טומאה ידועה, הותרה טומאת התהום. קרבנות ציבור שהותרה לכהן טומאה ידועה, כל שכן שתותר טומאת התהום.
רבא: הותרה. שדורשים גזירה שוה "מועדו מועדו" מפסח.